ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Φίλιππον—Ναθαναὴλ (κοινῶς Τέντζερην καὶ Καπάκιον), Θεσσαλονίκην. Μᾶς γράφετε στὴν τόσο ὀργίλην, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γλαφυρὰν σφόδρα ἐπιστολήν σας :

«Κύριε Διευθυντά ! Ὑγείαν ἔχω καὶ ὑγείαν διὰ Ἡμᾶς ποθῶ. Δυνάμῃ τοῦ περὶ τὸν τύπον νόμον ἀπαιτοῦμεν ὅπως καταχωρίσετε τὴν ὑποφαινομένην εἰς τὴν ἰδίαν στήλην καὶ μὲ τὰ αὐτὰ στοιχία χάριν τῆς ἀληθείας ! Πόθεν ἐκπηγάζεται ὅτι εἴμεθα χαρτοπαίχτες καὶ μᾶς γράφεται «ἀσφαλῶς παίζετε» ; Ὀδυνηρὰ συκοφαντεία ! Δὲν ἐσκοπεύσαμεν νὰ ἀπατίσωμεν τὸ ἀγαπητό μου Bouquet, διότι ὡς γνωστὸν δὲν τυγχάνομεν ἀπατεόνες. Δὲν σᾶς ρώτησε κανένας ἂν ἡ ἱστορία μας εἶνε «σκοπίμως γραμμένη ἀνοήτως». 4ον. Ὡς ἀναφορᾶ δὲ δι' ἐκεῖνον τὸν κύριον Σιέγκεβιτς ἂν καὶ δὲν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ τὸν γνωρίζωμε χερέτα τον ἐκ μέρους μας καὶ πέστον ἐλόγου του νὰ μὴν ἀνακατόνετε στὶς ξένες δουλειές, γιατί «ὅπιος ἀνακατόνετε μὲ τὰ πίτουρα τὸν τρὸν οἱ κότες». Καὶ ἐρωτῶμεν. Πῶς δυνάμεθα νὰ γράφομεν «πειὸ...ὀρθόδοξα πράγματα», ἀφοῦ ὡς γνωστὸν καὶ καθὼς βλέπετε εἴμεθα....διαμαρτυρόμενοι ; Καὶ τέλος καὶ βέβεα εἶνε γνήσιον δημιούργημα τῆς φαντασίας μας. Τί νομίζετε δηλαδής ; Τελειόνοντες «ἀγαπητὴ Ἀνθοδέσμη», γιὰ νὰ τἄχουμε καλὰ—ἂν θὲς δηλαδὴς—νὰ δημοσιέφσεις τὴν παροῦσαν ἕνεκα τὴν ἀλήθειαν»....

Σᾶς ἔγινε, δηλαδή, ἡ χάρις καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ ἀνωτέρω....τοιρῶτο σας. Ἐλπίζουμε νὰ εἶνε τὸ τελευταῖο. Γιατί, δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου νόμου, δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιεύη κανεὶς καταπλάσματα ἐκ λιναροσπόρου. Τί λέτε ;—Ἐλ. Μαν.... Ἐνταῦθα. Τὸ πεζογράφημά σας «Πῶς ἔγινα Βασίλισσα» καὶ καλὸ καὶ κακό. Δηλαδή : Ἔχει μέρη στρωτὰ καὶ καλούτσικα γραμμένα καὶ μέρη γραμμένα κατὰ τρόπο κάπως ἐξωφρενικό. Κι' αὐτὸ τὸ κακὸ προέρχεται ἀσφαλῶς γιατί στὰ μέρη αὐτὰ ἐπιμείνατε πολύ, δὲν τὰ γράψατε ἀβίαστα, προσπαθήσατε νὰ κάνετε τέχνη κι' ἡ τέχνη δὲν δέχεται «μαστορεύματα». Παράδειγμα ἡ ἀρχὴ τοῦ διηγήματός σας :

«Ἤτανε θυμᾶμαι ἐννέα ἡ ὥρα, ποὺ κρατοῦσα ἀκόμα τὸ σῶμα μου ἀπάνω στὸ κρεββάτι μου μὲ μεσοκλεισμένα μάτια, γυρεύοντα τὸ ἄπειρο, γυρεύοντα λίγες στιγμὲς λησμονιᾶς ἀπὸ τὸν γύρω κόσμο, γυρεύοντα λίγο ξεκούρασμα τῆς σκέψεως. Μέσα στὸν βαθύ μου αὐτὸν ρεμβασμό, κάποια σκέψι πέρασε, σὰν μιὰ ἀξέχαστη κινηματογραφικὴ ταινία ἀπ' τὰ φτερὰ τῆς φαντασίας μου καὶ μὲ ἔφερε σὲ μιὰ ἀφάνταστη μελαγχολία. Τὰ μάτια μου ἄνοιξαν ἀπότομα καὶ σὰν νὰ μὴν τὸ ἤθελα, βρέθηκα ὄρθια χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω. Κουράζω τὴ σκέψι μου, ποιὸς ἄραγε ἐκ μηχανῆς Θεός, διέταξε τὸ σῶμα μου καὶ τὰ μεσοκλεισμένα μάτια μου νὰ κινηθοῦν, ἐνῶ ὁ ἐγκέφαλος, ὁ κριτὴρ αὐτῶν, εὑρίσκετο μακρυά ; Πολλὲς βέβαια φορὲς ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται σὲ κάτι τέτοιες περιπτώσεις ποὺ στ' ἀντίκρυσμα μιᾶς σκέψεως σκιρτάει καὶ δὲν ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἔννοιωσα πὼς ἡ μελαγχολία μου σιγὰ - σιγὰ μὲ ἐγκατέλειπε καὶ ἄρχιζε ἁπαλὰ - ἁπαλὰ νὰ μὲ κυριεύη μιὰ θελκτικὴ σκέψι πῶς ἔπρεπε κάτι αὐτὴ τὴ μερα νὰ μὲ ἀπασχολήση, κάτι ἔπρεπε νὰ ξεχύση στὴν καρδιά μου λίγες ὥρες γαληνεμένες καὶ νὰ μὲ φέρη μακρυὰ ἀπ' τὴ σκέψι μου τὴν ἀδιάκοπη στενοχώρια. Ἄ ! λέω στὴ σκέψι μου, ηὗρα τὸ ἀντίδοτο φάρμακο τῆς θελήσεώς μου», κλπ. κλπ.

Ὅλη αὐτὴ ἡ δῆθεν φιλοσοφία, ἡ κακῶς ἐννοουμένη τέχνη, τὸ κατ' εὐφημισμὸν λογοτεχνικὸ πρελούντιο τῆς ἱστορίας σας, μποροῦσαν νὰ λείψουν. Ἡ αὐτεπισκόπησις καὶ ἡ ψυχολογικὲς βυθομετρήσεις τοῦ ἑαυτοῦ μας θέλουν γερὴ πέννα γιὰ νὰ διατυπωθοῦν λογοτεχνικά. Ἀποφεύγετε, λοιπόν, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, τὰ ἐπικίνδυνα αὐτὰ σημεῖα, ὅταν γράφετε μιὰ ἱστορία, καὶ τέλος, μὴ γράφετε κι' ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ χαρτιοῦ. — Ε. Στρατάκην. Μᾶς γράφετε στὸ φιλικό σας γράμμα :

«Κύριε Διευθυντά. Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς παρακαλέσω θερμῶς ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὸ ἀγαπητὸ «Μπουκέτο» τοὺς συνοδεύοντας τὴν παροῦσαν στίχους μου (;). Τοὺς ἀφιερώνω εἰς τὴν ἀγαπητὴν Βικτορίαν. Ἐλπίζω ὅπως ἐκτελέσητε εὐχαρίστως τὴν ἐπιθυμίαν μου», κλπ. κλπ.

Δυστυχῶς, ἀγαπητὲ κύριε, τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ. Πρωτόλεια μόνον. Ἰδού, παραδείγματος χάριν, ἕνα ἐξ αὐτῶν :

Η ΑΞΕΧΑΣΤΗ

1

Ἀφότου σὲ ἐγνώρισα
Συλλαβαὶ 7 Τὸ δειλινὸ ἐκεῖνο,
δὲν ἠμποροῦσα ἥσυχος
» » λεπτὸ ποτὲ νὰ μείνω !

2

Ὅλο ἐσὲ σκεπτόμουνα
» » σὲ παρακολουθοῦσα,
ὡς καὶ εἰς τὸν ὕπνο μου
» » γιὰ σὲ παραμιλοῦσα !

3

Θυμήσου τὸν ὅρκο ποὔκανες
» » καὶ μοὔπες πῶς κανένα
στὴν ἀγκαλιά σου δὲν θὰ δέχεσαι
» » ἐκτὸς ἀπὸ ἐμένα ;

4

Γιατί σὲ ἄλλον τώρα ἐσὺ
» » γλυκὰ φιλιὰ νὰ δίνης ;
γιατί πιστὴ δὲν θέλησες
» » στὸν ὅρκο σου νὰ μείνης ;

5

Τὴν τόση ἀγάπη μου γιὰ σέ,
» » γιατί νὰ προσπαθήσης,
τώρα νὰ τὴν ἀποστραφῆς
» » κι' ἀλλοῦ νὰ τὴν ζητήσης ;

6

Ὦ, κόρη λατρευτή !
» » ἐὰν ποτὲ σὲ χάσω,
εἶσαι ἡ πρώτη ἀγάπη μου,
» » καὶ δὲν θὰ σὲ ξεχάσω.

Δὲν ἀρκεῖ, δηλαδή, για νἆναι καλὸ ἕνα ποίημα, νάχη σωστὲς τὶς συλλαβές. Ἀπαιτοῦνται κι' ἄλλα πολλά. Καὶ πρὸ πάντων ἔμπνευσις.—Ἀθ. Παπαγ.... (φοιτητὴν Φυσικῶν), Ἐνταῦθα. Τὸ πεζογράφημά σας δὲν εἶνε καλό. Ἀρχίζει ξεκρέμαστα, καταντᾶ σὲ πολλὰ μέρη ἀκατανόητο. Καὶ νά, πρὸς ἀπόδειξιν, ἡ ἀρχή του :

«Στὴ σοβαρωτέρα μας ἐξομολόγηση θὰ χαρίσουμε ἕνα ἀξιοπερίεργο φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ὅσο κι' ὅσο δὲν προσέχεται, ἀλλὰ πάντως διὰ νὰ πεισθῇ κανεὶς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅπως λέγεται «ἰδίοις ὄμμασιν». Ὁ Ἰδὼν λοιπὸν καὶ πιστεύσας... Τυγχάνουμε ὅθεν στὴν κατηγορία αὐτὴ καὶ μέρος μιᾶς ἐπιστολῆς μακρυγράφου ποὺ σᾶς λέγω θὰ καταλάβετε τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Σφριγιλή, ζωτική, ἀπὸ πραγματικὸ ἔρωτα πλημμυρισμένη, προήρχετο ἀπὸ ἕνα ὑπερεβδομηκονταετὲς γεροντοπαλλήκαρο, πρὸς μίαν εἰκοσαέτιδα κορασίδα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων λοιπόν, ἔγραφεν τὰ ἑξῆς : «Ἀγαπημένη μου Καιτοῦλα.. Τὰ χρόνια μου ὅμως μὴ σὲ πειράζουν, γνώριζε καλῶς καὶ σὲ διαβεβαιώνω ἀπολύτως ὅτι θὰ μ' εὕρης καλύτερον ἀπὸ ἕνα συνομίληκόν σου», κλπ.

Μὴ γράφετε πλέον διηγήματα, οὔτε καὶ τίποτε ἄλλο. Διαβάζετε μόνον. Διαβάζετε πολύ. Εἶνε ἡ μόνη συμβουλὴ ποὺ μποροῦμε νὰ σᾶς δώσουμε.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Ὅλαι αἱ κομψαὶ Κυρίαι τῶν Ἀθηνῶν ἀγοράζουν μόνον τὰ καλλυντικὰ

"Ράδιουμ,,

τῶν ἰατρικῶν ἐργαστηρίων τῆς ἰατροῦ

ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

Πώλησις καὶ ὁδηγίαι—ὁδὸς Καραγεώργη Σερβίας 8. Τηλέφ. 21566.